

Kl. 17:28

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Jeg mener, der er noget helt ravsuskende galt, når vi i et velfærdssamfund som det danske, hvor vi bruger så mange penge og så mange ressourcer også på det sociale område, har så mange børn, der er så ilde stedt og skal anbringes uden for hjemmet. Jeg mener, der er noget, der i meget afgørende grad mangler i kommunernes forebyggende indsats, og jeg mener, at der virkelig er noget at gøre der, som vil sikre en langt bedre hjælp til de børn på et meget tidligt tidspunkt. Der bliver grebet alt for sent ind med det resultat, at det i virkeligheden bliver både dårligere og dyrere, og det er jo bl.a. det, vores forhandlinger om »Barnets reform« til foråret skal handle om. Heldigvis er der foreløbig ikke noget, der tyder på, at det er rigtigt, at det ikke kan lade sig gøre nu.

Kl. 17:29

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Annette Lilja Vilhelmsen.

Kl. 17:29

Annette Lilja Vilhelmsen (SF):

Det, jeg siger, plejer sådan set hverken at være en halv vind eller en løgn eller noget, det er faktisk sande tal, jeg kommer med, og ministeren har mit ord for, at de er pålidelige.

Det, som er sket i kommunerne, er, at vi jo har en reform – ministeren er også bekendt med, at regeringen er kendt for sine reformer – og den her anbringelsesreform trådte i kraft 1. januar 2006. Det er en meget, meget god reform, som virkelig tager hensyn til børnene. Nu har vi gjort det, vi skal. Vi har lavet bedre § 38-undersøgelser, vi har sørget for, at der er sat tidligere ind, vi har sørget for det forebyggende arbejde, og nu har vi så et overblik over, hvad det koster at lave den her indsats.

Så er det igen, jeg vil spørge ministeren: Hvilke initiativer ønsker ministeren at tage, for at vi i kommunerne kan leve op til den lov, der er som en følge af anbringelsesreformen, og som vil betyde, at vi kan give de her børn og unge en bedre fremtid end den, som de bliver mødt med i dag?

Kl. 17:30

Anden næstformand (Søren Espersen):

Velfærdsministeren.

Kl. 17:30

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Det, jeg vil gøre, er, at jeg vil lave nogle regler, nogle styringsinstrumenter i kommunerne, der sikrer, at man griber ind på et tidligere tids-

punkt. Vi er et af de lande i verden, der fjerner flest børn, men det sker på et meget sent tidspunkt, når børnene er nået begyndelsen af teenageårene, og det, man kan se der kan være brug for, er, at de børn, der skal fjernes, bliver fjernet på et tidligere tidspunkt, men det er også, at der bliver sat ind med en forebyggende indsats. Så det er det, man kan se der er brug for som opfølgning på anbringelsesreformen, som jo var finansieret efter aftale med partierne og med kommunerne.

Kl. 17:31

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Annette Lilja Vilhelmsen for en sidste bemærkning:

Kl. 17:31

Annette Lilja Vilhelmsen (SF):

Det er meget glædeligt, at ministeren forstår alvoren i den her problematik. Jeg kan også forstå, at ministeren taler for, at der skal ske anbringelse på et tidligere tidspunkt, så børnene bliver bragt i 18 år i stedet for det, vi ser i dag, hvor nogle af dem når at være blevet både 8 og 10 år gamle; det bliver ikke billigere, men forhåbentlig giver det en bedre livskvalitet for de her børn.

Så min afsluttende replik skal være at bede ministeren anerkende det arbejde, der foregår i kommunerne med anbringelsesreformen, og aktivt vise, at det arbejde, der pågår i forbindelse med »Barnets reform«, også pågår i anerkendelse af selvstyret i kommunerne og kommunernes arbejde. Nu er jeg jo ikke minister, men jeg kunne i hvert fald foreslå ministeren noget: Det ville være positivt, om ministeren ville arbejde for og aktivt melde ud, at den straf, som kommunerne virkelig føler sig pressede af – nu nævner jeg børnene, det er også på ældreområdet – ikke skal overgå kommunerne, i tilfælde af at loven overholdes.

Kl. 17:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Velfærdsministeren.

Kl. 17:32

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Nu er det jo sådan, at den mekanisme, der skal sørge for, at kommunerne holder de budgetter, de jo selv har lavet, kun træder i kraft, hvis de samlet overskrider dem, for så vil man gå ind og vurdere de enkelte kommuner. Det er jo kun en mekanisme, der gælder for 2008, den gælder ikke videre. Det sker jo simpelt hen ud fra en samlet vurdering af den økonomiske situation, hvor vi jo ved, at når man er i en situation med